

اختلال وسواسی - جبری در مراجعان به درمانگاه روان پزشکی بیمارستان نور اصفهان

دکتر اکبر عظیمی* دکتر فرشته شکیبایی** دکتر سید محمد مهدی موحد ابطی*

The obsessive - compulsive disorder: prevalence and therapy in psychiatric clinic clients at Nour hospital of Isfahan (1995-1997)

A.Azimi F.Shakibaei SM.Movahed Abtahi

*Abstract

Background: The obsessive-compulsive disorder (OCD), is a common psychiatric disease and in spite of long-term treatment, its failure to therapy, discontinuing, relapse and side effects are high.

Objective: This study was done to assess the patterns of OCD, prevalence, therapies and comorbidity in Nour psychiatric clinic clients.

Methods: Within 3515 psychiatric consultation during 4 years, 166 cases of OCD were recognized. The time of initial and complete drug effects considered 3 and 6 weeks respectively. The response to therapy (after 6 weeks) was: 1) Good: symptoms remove, 2) Medium: symptoms relief, 3) Poor: no symptoms control.

Findings: The prevalence of OCD were 4.72%, mainly women, married and adult with 20-40 years old. The most pattern of OCD was washing, thinking and checking, respectively. The most used drug was clomipramine (66.87%) then fluoxetine (19.27%), with dosage 61-100 and 20 (mg/d) respectively. In group 1, the mean dose of clomipramine and fluoxetine was 69 and 60 (mg/d). Only 30.1% of cases had been followed up, and 13.2% of them had good response to therapy. The comorbidity was in 68.08% of cases, and in 80.64% of them, the response to therapy was mild. The most psychiatric comorbidity was major depression disease (44.57%).

Conclusion: The prevalence of OCD is high. The most used drug (insufficient and not enough), was clomipramine then fluoxetine. The psychiatric comorbidity (specially major depression disease) had raised failure rate.

Key words: Compulsive Behavior, Psychiatry, Drug Therapy, Depression, Patients

*چکیده

زمینه: اختلال وسواسی-جبری (OCD) یک بیماری شایع روان پزشکی است که درمان طولانی، موارد شکست، ترک درمان، عود بیماری و عوارض دارویی آن از جمله مشکلات بیماران مبتلاست.

هدف: مطالعه به منظور تعیین فراوانی الگوهای اختلال وسواسی-جبری و بیماری های همراه انجام شد.

مواد و روش ها: این مطالعه گذشته نگر توصیفی با بررسی ۳۵۱۵ پرونده مراجعین به درمانگاه روان پزشکی بیمارستان نور اصفهان طی ۴ سال انجام و ۱۶۶ بیمار مبتلا به اختلال وسواسی، جبری شناسایی شدند. زمان شروع اثر دارو و بروز اثر کامل آن ۶ و ۳ هفته در نظر گرفته شد. میزان پاسخ به درمان (پس از شش هفته) به صورت برطرف شدن علائم (خوب)، کاهش علائم (متوسط) و عدم تخفیف علائم (ضعیف) تعیین شد.

یافته ها: فراوانی نسبی اختلال وسواسی-جبری ۴/۷۲٪ بود. بیش تر بیماران زن، متأهل و بالغین ۲۰ تا ۴۰ ساله بودند. بیش ترین الگوی وسواس به ترتیب شستشو، فکرکردن و وارسی کردن بود. بیش ترین داروی مصرفی کلومیپرامین (۶۶/۸۷٪) و فلوکستین (۱۹/۲۷٪) بود که دوز مصرفی آنها به ترتیب ۶۱ تا ۱۰۰ و ۲۰ میلی گرم در روز بود. در گروه پاسخ به درمان خوب، میانگین دوز کلومیپرامین ۶۹ و فلوکستین ۶۰ میلی گرم در روز بود. فقط ۳۰/۱٪ بیماران پیگیری شده بودند که در ۱۳/۲٪ موارد، پاسخ به درمان خوب بود. در ۶۸/۰۸٪ موارد بیماری روان پزشکی همراه وجود داشت که در ۸۰/۶۴٪ موارد، پاسخ به درمان ضعیف بود. بیش ترین بیماری همراه، افسردگی اساسی (۴۴/۵۷٪) بود.

نتیجه گیری: فراوانی نسبی اختلال وسواسی-جبری بالاست و در بیش تر بیماران درمان ناقص و ناکافی است. وجود بیماری روان پزشکی همراه به خصوص افسردگی اساسی، پاسخ به درمان را کم می کند.

کلید واژه ها: رفتار اضطرابی، روان پزشکی، دارودرمانی، افسردگی، بیماران